

El 9è guardó de poesia Sant Cugat en memòria de Gabriel Ferrater se l'endú un filòleg tarragoní

Adrià Targa, premi Ferrater

Lluís Llorc
BARCELONA

“Era de nit / mentre t'equi-vocaves”. Aquests són els dos primers versos del primer poema del recull *Boques en calma* amb què Adrià Targa (Tarragona, 1987) ha guanyat el premi de poesia dedicat a la memòria de Gabriel Ferrater. És un guardó impulsat per la iniciativa ciutadana de Sant Cugat per recordar un poeta molt vinculat a la localitat. Hi participen l'ajuntament del poble i Grup 62, i és un dels premis més ben dotats: 7.250 euros (lliures d'impostos), una escultura de Pep Codó i la publicació del poemari a l'editorial Empúries.

El jurat estava format per Jordi Cornudella, Francesc Garriga, Marta Pessarrodona, Imma Monsó i Xavier Folch, i van triar Targa sense gaires dubtes.

Un premi a l'alça

“Fa anys que la quantitat d'originals que es presenten a aquest premi i la seva qualitat són molt notables; dels 54 originals presentats en aquesta edició, n'hi havia uns quants de molt bons”, va declarar durant la presentació Jordi Cornudella, en nom del jurat.

“És una poesia enormement ben feta, rica. També és plena de coses a dir. I ho fa d'una manera molt franca. I, finalment, Targa té

Adrià Targa ahir a Barcelona. Al fons, una imatge del poeta Gabriel Ferrater ■ JOSEP LOSADA

l'audàcia de construir un discurs partint de la tradició i no del no-res”.

I és que Targa estudia filologia clàssica a la Universitat de Barcelona. “Penso que tothom hauria d'estudiar clàssiques i, després, fer el que vulgui”, va comentar amb una certa ironia el poeta. “A mi, la carrera m'obliga a pensar, a escriure frases ben fetes i a saber perquè estan ben fetes; tot plegat fa que sigui inevitable que la meua formació, pel que fa a lectures, s'escoli en els poemes”.

A Targa li agrada Ferrater, de molt abans d'haver pensat a presentar-se al premi, però bàsicament lle-

geix clàssics. “Sóc un lector pèssim de novel·la, una mica millor de contes i d'assaig”, però el que reivindica és la poesia: “Des de fa segles, la poesia, tret de l'èpica i de la lírica, sembla que només funcioni per allò que diuen que els poetes es lleixen entre ells mateixos”.

Limitació o exigència

Tot i aquest al·legat en defensa de la poesia, quan li demanen per autors contemporanis que li agradin només en destaca dos: Pons Pons i Magí Sunyer. O es tanca en els clàssics o és molt exigent, cosa que, tant per una banda com per l'altra, no és censurable.

Adrià Targa ha publicat alguns contes en llibres col·lectius i el poemari *L'exili de Constança*, “un llibre més confessional, un diari íntim; en aquest segon ja no hi ha aquesta ingenuïtat”, va comentar Cornudella. El mateix autor va admetre que havia fet servir la poesia de teràpia, una fase que ja ha superat.

Ahir al vespre es va lliurar el premi de manera oficial al claustre del monestir de Sant Cugat, una localitat que, segons el seu alcalde, Xavier Escura, “fa amb aquest premi una aposta per la cultura i, en concret, per la literatura”. ■

Primer patrocini per al conjunt de la Seu Vella

Joan Tort
LLEIDA

L'empresa informàtica lleidatana ICG Software és el primer patrocinador i soci tecnològic del consorci del Turó de la Seu Vella. Aquesta societat farà una aportació de 140.000 euros al monument, bàsicament en dotar de les solucions infor-

màtiques i ofimàtiques necessàries per un període de 10 anys. El conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras; l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, el president del grup ICG, Andreu Pi, i el director del consorci, Pep Tort, van signar ahir aquest acord que pretén ser un exemple perquè altres empreses col·laborin i

financin millores i serveis del conjunt monumental de Lleida. De fet, ja es negocia amb altres empreses.

L'empresa aportarà hardware, software, llicències de programari, equips informàtics i el manteniment, bàsicament per a la venda d'entrades i articles promocionals i per a la gestió empresarial del com-

plex, així com serveis per a base de dades o sistemes d'alimentació ininterromput del servidor.

Fins ara, la Seu Vella de Lleida havia obtingut petites aportacions privades per a algunes reformes, però aquest és el patrocini més important i de més durada que s'ha aconseguit fins ara. L'esponsorització coincideix amb el 25 aniversari de l'empresa, que té presència a tot el món.

D'altra banda, Tresserras va signar un altre acord amb la Diputació de Lleida per finançar a parts iguals un fons de 400.000 euros en millores en 10 museus de les comarques de Ponent. ■

Una família 'nostrada' està a punt de casar la nena. Fins i tot s'han fet les fotografies. Però tot no és el que sembla... ■ PACO AMATE

Dijous s'estrena 'Lluny de Nuuk', de Pere Riera, el tercer treball del T6

100 minuts abans de dir que sí

Teresa Bruna
BARCELONA

La companyia T6 del TNC, amb els seus actors, autors i directors estables, arriba a la meitat d'aquesta temporada amb l'estrena de *Lluny de Nuuk*, de Pere Riera. Explica, en temps real, els 100 minuts que precedeixen la sortida de casa d'una núvia per anar a casar-se. L'autor ens parla del títol: “Nuuk és el cap més poblat de Groenlàndia i pertany a Dinamarca. El títol té un valor metafòric que és dins la línia dramàtica de l'obra. És terra freda i té un component poètic”. Però Miriam Iscla ho lliga amb el to que Riera ha volgut donar al muntatge: “Ens deia: «Feu-ho en suec!»”. I és que una història així, explicada a *la llatina*, sortiria amb les connotacions de família sorollosa que generalment comporten aquestes festes.

Tot i les al·lusions al Nord, l'obra no se situa enlloc i el nom dels protagonistes s'ha procurat que sigui neutre: “Vaig intentar evitar els localismes ja que la família és una institució universal”, diu. Malgrat tot, és la desestructuració d'una família molt *nostrada*. Hi ha el patriarca (Jordi Banacolocha), que és vidu; els quatre fills (Lluís Villanueva, Joan Negrié, Rosa Boladeras i Oscar Castellví), la tieta que fa de mare (Àngels

Poch); l'ex del fill gran (Miriam Iscla) i la novieta del mitjà (Anna Moliner). Tot està a punt per a la cerimònia quan arriba en Toni (David Vert) i explica un succés que desencadena un seguit de situacions que acaben en drama familiar.

Pere Riera ha fet un treball de gran complexitat tècnica: “Disposava de nou actors de primera divisió que ja havien treballat junts un parell de vegades i havien creat complicitats. Escriure per a ells m'ha fet

“Disposava de nou actors de primera divisió. Escriure per a ells m'ha fet disfrutar de l'ofici”

disfrutar de l'ofici. He procurat que un passi el màxim de temps a escena pel meu plaer de veure'ls jugar”, diu l'autor. Aquesta mateixa complexitat tècnica desperta l'entusiasme de Sergi Belbel, director del TNC: “Combina una rotunda modernitat amb el rotund classicisme: està escrita amb el codi aristotèlic de plantejament, nus i desenllaç, cada personatge té el seu recorregut personal, cap dels actors és protagonista... I us puc assegurar, com a autor, que això és una proesa!”, indica. ■